

חיברתי וערכתי בס"ד
בחסד ה' עלי
הצב"י נדיה אטון הי"ז

"זליקחרתם לזכרם ביום חור-אשון..."

זמני החג ושבת חול המועד

יום ראשון י"ה תשרי

ג' דחול המועד

גן החמה: 6:50

(תחילת זמן נטילת לולב לכתחילה)

שקיעה: 18:05

יום שני י"ט תשרי

ד' דחול המועד

גן החמה: 6:51

(תחילת זמן נטילת לולב לכתחילה)

שקיעה: 18:04

יום שלישי כ' תשרי

ה' דחול המועד

גן החמה: 6:52

(תחילת זמן נטילת לולב לכתחילה)

שקיעה: 18:03

יום רביעי י"ד תשרי

כניסת החג: 17:49

צאת הכוכבים: 18:23

(אכילת כזית פת בסוכה מדאוריתא)

יום המישי חג סוכות

גן החמה: 6:48

(תחילת זמן נטילת לולב לכתחילה)

צאת החג: 18:39

ר"ת: 19:18

יום שישי ט"ז תשרי

כניסת שבת: 17:47

יום שבת י"ז תשרי

שבת חול המועד

יציאת שבת: 18:37

ר"ת: 19:16

הזמנים לפי אופק באר שבע

ברכה בעת אגדת ארבעת המינים

נוהגים לאגוד את הלולב, ההדסים והערבות בערב חג הסוכות. (להסבר אופן אגדת הלולב עיין עמוד ד') ובעת שאוגדים את ארבעת המינים, אומרים את התפילה הזו:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי אבותי שיתקשרו על ידי אגדת לולב זה הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההודו כי כל בשמים ובארץ לך יהוה הממלכה. ועל ידי ג' הדסים שהם כנגד ג' אבות אברהם יצחק ויעקב, ועל ידי שני בדי ערבות שהם כנגד משה ואהרן, ועל ידי לולב ואתרוג שהם כנגד יוסף ודוד, יתקשרו ארבע אותיות של שמך הגדול והקדוש. ועל ידי שלשה הדסים אות יו"ד של שמך הגדול, ועל ידי שני בדי ערבות מלוי ה"ה של שמך הגדול, ועל ידי הלולב מלוי ו"ו של שמך הגדול, ועל ידי האתרוג מלוי ה"ה אחרונה של שמך הגדול. ומשם תשפיע לעבדך (כ"פ אמתך) חיים טובים ששעולה (עם שתי התבות) כמנן הד"ס וכמנן לול"ב ותתן לי זרע בשר חכ"ם וצד"ק שעולה כמנן ערב"ה עם הפולל ותתן לי לב טוב וכשר להבין תור"ה שעולה כמנן אתרו"ג עם הפולל, ותתן לי זכות שאאגד אותם בבית מקדשך במהרה בימינו אמן.

ב דבר העורך

ד הלכות חג סוכות

י הלכות חול המועד

יג שבעת האושפזין

יד שבת חול המועד

טו סגולות לחג סוכות

דבר העורך

חג סוכות זמן שמחתנו

בספור הבא:

יהודי אחד, תושב כפר הסמוך ל'לומז'ה', היה שרוי בתרדמת במשך שלושה ימים. הוא שכב ללא הכרה, והרופאים ניבאו לו רעות, 'כפי מצבו כעת, הוא לא ימשיך לחיות' - הם אמרו. אך רופא כל בשר החליט אחרת, והנה שבה אליו הכרתו, והוא הבריא כליל ממחלתו. דבר הנס התפרסם והגיע לאזנו של הגאון רבי יהושע ליב דיסקין זצ"ל. הוא קרא לו אליו ושאל אותו מה הרגיש או ראה בימים אלו ששכב בלא הכרה?

וכך הוא סיפר: "בעת שהייתי בלא הכרה, חשתי שנשמתי עולה לשמיים, ואני עומד למשפט על מעשי כאן בעולם הזה. מאזניים גדולות עמדו במרכז, אל צד ימין באו המצוות, ובצד שמאל ניצבו העבירות. העבירות המרובות שלי הכריעו את כף המאזניים. והנה לפתע מגיחים מן הצד מלאכים לבנים, ובידם חבילה כבדה. כשהיא הונחה בכף המצוות, היא הכריעה את נשמתי לזכות, ואז התעוררתי".

הגאון רבי יהושע ליב דיסקין ביקש מהכפרי לספר לו על חייו, הוא רצה לתהות מעט על קנקנו, ולבחון איזו מצוה חשובה עשה היהודי בימי חייו, שבכוחה להכריע את דינו לטובה. לאחר שתאר בפניו את סדר יומו, הבין הרב כי מדובר ביהודי פשוט, שמלבד התואר 'יהודי' אין דבר המעיד על כך, הוא אינו יודע ספר כלל, אף לא להתפלל ולברך.

בכל זאת ביקש ממנו הרב: "אנא ממך! נסה להיזכר אם עשית מעורך איזו מצוה קלה?". הכפרי נזכר וסיפר, ששנה אחת הוא שמע יהודים מדברים על מצוות 'סוכה', וכיון שידע שהינו יהודי, התעניין במהות המצוה, ואף בירר כיצד מקיימים אותה. הדבר קסם לו ומשך את ליבו והחליט שגם הוא יקיים השנה מצוות סוכה.

הוא קנה קרשים והחל במלאכת בניית הסוכה, כאשר נשכב על הקרשים כדי לסמן את גובה הסוכה שיתאים לגובה שלו, עברו שם חבורת צעירים ריקים ופוחזים, ולגלגו על מעשיו. הם לא הסתפקו בדיבורים ובלעג, הם הרימו אותו יחד עם הקורות ונשאו אותו ברחובות העיר, וכבודו נרמס עד עפר.

הכפרי הפשוט קיבל באהבה את הביזיונות והיסורים, לא פצה פה ולא צפצף, וכשהם החזירו אותו לסוכתו, המשיך בשמחה בעבודת הקודש - בניית הסוכה, כאילו לא ארע דבר. "כעת הכל מובן" - אמר הרב - "הביזיונות שספג כדי לקיים מצוות סוכה במסירות נפש, הן אלו שעמדו לזכותו בשעה גורלית כל כך, והחזירו אותו לחיים".

יש לנו הזדמנות ענקית!!! שבוע שלם בתוך הסוכה יחד עם הקב"ה בכבודו ובעצמו!!! מה שעלינו לעשות הוא לשמוח, ולבקש מבורא עולם את משאלותינו, יהי רצון שנזכה לבנין בית מקדשנו ולעלות לרגל בשלוש פעמי רגלינו אמן, חג שמח.

בסיעתא דשמיא, שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה זכינו להגיע לימים הקדושים הללו ימי חג הסוכות.

בימים הללו זוכים אנו להיות קרובים לקדוש ברוך הוא מתמיד, שהרי מובא בזוהר הקדוש (ח"ג קג): בוא וראה, בשעה שהאדם יושב בצל הסוכה פורסת השכינה כנפיה עליו מלמעלה.

עוד דרשו חז"ל (שיר השירים רבה ב', י"ט) את הפסוק (שה"ש ב', ו') "שמאלו תחת לראשי - זו סוכה, וימינו תחבקני - זה ענן שכינה לעתיד לבא". וביאר האר"י ז"ל ב'פרי עץ חיים' (שער חג הסוכות פ"ד) על פי הגמרא (סוכה ז'): שמסבירה שאדם שרוצה לבנות סוכה כשרה, עליו לבנות שתי דפנות כהלכתן והדופן השלישית מספיק שתהיה בגודל טפח. והוא כעין צורת חיבוק שמחבק איש את רעהו, שהרי בזרועו של אדם יש שלשה פרקים, הפרק הסמוך לכתף, ופרק הזרוע עצמו, ופרק של אצבעות, וכביכול הקב"ה מחבק את ישראל בסוכה ביד ימינו על ידי שלש דפנות כשהשלישית הכשירה בטפח.

והדברים ממש מפלאים, כמה קירבה והאהבה שמתעוררת מהקב"ה לישראל.

ולא רק בסוכה של צדיקים ותלמידי חכמים, אלא בסוכה של כל אחד ואחד, ואפילו הפשוט ביותר, הקב"ה בכבודו ובעצמו נכנס לסוכה. אהבה זו מתבטאת במצוות השמחה שנצטוונו במיוחד בימים אלו, כפי שכתב הרמב"ם (הל' לולב ח יב): "אף על פי שכל המועדות מצוה לשמוח בהן, בחג הסוכות היתה שם במקדש שמחה יתירה, שנאמר: 'ושמחתם לפני ה' אלוהיכם שבעת ימים'".

מובא בגמרא (עבודה זרה ב'): אומות העולם באו בטרוניה לקב"ה על שאינן מקבלות שכר, אמר להן הקב"ה: 'כלום עסקתם בתורה?', והם ניסו להצטדק שאמנם לא עסקו בתורה, אך תיקנו מרחצאות ושווקים, כדי שעם ישראל יוכלו לעסוק בתורה. אך הקב"ה לא קנה את תירוצם, ואמר להם: 'שוטים שבעולם, הכל עשיתם לצורך עצמכם'.

או אז הציעו אומות העולם: תן לנו מצוה אחת ונקיים אותה! אמר להם הקב"ה: 'מצוה קלה יש לי וסוכה שמה, לכו ועשו אותה!', אומות העולם אכן עשו כמצוותו, אך הקב"ה הוציא חמה מנרתיקה, וכל אחד היה בועט בסוכתו ויוצא, מיד הקב"ה יושב וצוחק עליהם. ומסבירה הגמרא שאמנם מצטער פטור מן הסוכה, אך היציאה בבעיטה ובזלזול, היא זו שהוכיחה שאומות העולם אינן שייכות כלל בקיום מצוות, וממילא גם אינן מקבלות שכר.

נמצינו למדים, שמצוות שעם ישראל מקיים בדביקות ובשמחה, היא הביטוי לאהבה ולקשר שלו עם הקב"ה. אנחנו נכנסים אל תוך הסוכה עם רמ"ח איברינו ושס"ה גידנו, כביכול מחובקים בזרועותיו של בורא העולמים, שמחים, מאושרים ומודים על שנבחרנו להיות לו לעם סגולה מכל העמים.

אהבה זו שבינינו לבין הקב"ה מולידה דבקות בו יתברך, ומכאן באה המסירות נפש של צדיקי העם לקיום מצוות, כפי שיתואר

הכנות ותזכורות חשובות לחג

יש לשמח את הנשים בבגדים ותכשיטים נאים. ואת הקטנים בראוי להם, במגדנות וממתקים לכבוד הרגל. ראוי להראות או לשאול תלמיד חכם אם סוכתו כשרה ראוי לשלם ארבעת המינים קודם כניסת החג. אופן אגידת הלולב: יניח הלולב והשדרה כלפי מעלה, הדס אחד בצד ימין, הדס שני בצד שמאל, והדס שלישי במרכז ונוטה לצד ימין, ערבה אחת מימין ההדס וערבה שניה משמאל ההדס.

בקשירת הלולב צריך להקפיד בג' דברים: א. ששדרת הלולב תהיה יותר גבוהה מההדס והערבה טפח. ב. שההדס יהיה יותר גבוה מהערבה. ג. שהערבה תהיה חבויה קצת בתוך ההדס.

יש להתנות על נוי הסוכה וכן על האוכלים שתולה שיוכל להשתמש בהם מתי שירצה ואינו מסיח דעת מהם כל בין השמשות של כניסת החג.

ראוי להזמין אורחים בחג הסוכות שיהא חלק האושפזין לאורחים או להפריש קודם החג סכום עבור כל יום ולחלק המעות קודם החג.

כל דבר שהוקצה למצותו אסור להשתמש בו מכוח קדושתו. הסוכה כולה מצווה אחת גדולה ולכן חלה קדושה על: עצי הסכך, עצי הדפנות, נוי הסוכה, פירות התלוים בסוכה, ולכן אסור להשתמש בהם כל שבעת ימי החג, ואפילו נפלו מעצמם אסור.

אדם החפץ להנות ולהשתמש בנוי הסוכה בכל ימי החג, יכול לעשות תנאי קודם כניסת החג בשביל שלא תחול קדושה על נוי הסוכה, ויהיה מותר לו להשתמש בנוי הסוכה כל ימי החג, יאמר קודם כניסת החג: "אני מתנה עליהם לאכלם וליהנות מהם בכל עת שאחפוץ אף בימי החג".

יום רביעי י"ד תשרי ערב חג סוכות

סעודת קבע אחר שעה עשירית

הואיל ומצווה לאכול את כזית הפת שבסוכה בתיאבון, לפיכך לא יאכל פת בערב חג הסוכות משעה עשירית ומעלה, כדי שיוכל לאכול הכזית פת לתיאבון.

יום רביעי בערב ליל יום טוב ראשון של סוכות

הדלקת נרות בסוכה

מצוה להדליק נרות של יום טוב בסוכה, ולאכול לאור הנרות, וצריך לברך קודם הדלקת הנרות, ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של יום טוב.

האישה מדליקה נרות

אף על פי שמצות הדלקת הנרות בסוכה, לכבוד הלילה הראשון של החג היא משום מצות

האכילה בסוכה, שהיא חובה בלילה הראשון של החג, ומן הראוי היה שהאיש יהיה קודם להדליק הנרות, כי עליו מוטלת החובה לאכול בסוכה, אבל האישה פטורה מן הסוכה, אף על פי כן המנהג הוא שגם בליל חג סוכות האישה קודמת להדלקת הנרות.

קידוש

בקידוש של ליל החג, מברך מעומד בורא פרי הגפן, וברכת הקידוש אשר בחר בנו מכל עם, וברכת לישב בסוכה, ויושב, ואחרי שישב מברך שהחיינו, ואם לא בירך שהחיינו בלילה הראשון, יכול לברך שהחיינו על קדושת החג במשך כל שבעת ימי החג.

עניית אמן על ברכת שהחיינו

אין לנשים (הספרדיות) לענות אמן אחר ברכת לישב בסוכה, משום שאינן חייבות בסוכה, והוי הפסק בין הברכה לטעימה, אלא ירהרו בליבן. מכל מקום אם ענתה אמן טוב שלא תשתה מן היין.

כוונה הנצרכת בלילה הראשון

יש להיזהר באכילת הכזית פת בסוכה בלילה הראשון של החג, לכוון לשם מצוות עשה מן התורה.

כוונת הצרכת בכל ישיבה בסוכה

לכתחילה צריך לכוון בכל כניסה וכניסה לסוכה שהוא יושב בסוכה זכר ליציאת מצרים וזכר לענני כבוד שהקיף הקדוש ברוך הוא את בני ישראל בצאתם ממצרים, והגין עליהם מהחום והשמש. ובדיעבד כל שכיון לצאת ידי חובת המצווה בלבד, יצא ידי חובה.

כזית פת בסוכה

בלילה הראשון מצוות עשה לאכול שיעור כזית פת [כ-27 גרם] בסוכה, שכן למדנו בגזירה שווה חמשה עשר חמשה עשר מחג המצות [סוכה כז].

זמן אכילת הכזית

צריך לאכול את כזית הפת שבסוכה, בלי הפסק ושהיות בינתיים, כי צריך שיאכל הכזית כארבע או חמש דקות, ובדיעבד אם אכלו בתוך שבע וחצי דקות, יצא. ולכתחילה נכון לצאת ידי חובת כל הדעות, ולאכול פת יותר

משיעור כביצה [כ-60 גרם],
בתוך שיעור שמונה דקות.

זמן האכילה בלילה הראשון

הכזית פת שאוכל בסוכה
בליל חג הסוכות, שהיא חובה,
צריך לאכול אותה אחר שיהיה לילה
ודאי דהיינו אחר צאת הכוכבים, ואפילו
התפלל ערבית מבעוד יום, וקיבל עליו תוספת
יום טוב, לא יאכל עד שתחשך, כי קיום המצוה
צריך להיות בלילה. וטוב לחזור ולאכול כזית פת
כעבור שעה וחומש מהשקיעה לצאת ידי חובה
לפי דעת רבינו תם.

אכל בבין השמשות

אם אכל את הכזית פת בסוכה בבין השמשות,
ובירך ברכת המזון, טוב שיחזור ויאכל כזית פת
אחר צאת הכוכבים, [אך לא יחזור ויברך לישב
בסוכה, אלא אם כן אוכל יותר מ60 גרם].

אכילה קודם חצות הלילה

יאכל את כזית הפת בסוכה קודם חצות
הלילה, ואם נאנס ולא אכל הכזית קודם חצות
הלילה, או שירדו גשמים ולא פסקו אלא אחר
חצות הלילה, יאכל אחר חצות הלילה, אבל לא
יברך "לישב בסוכה" אלא אם כן אוכל יותר
מכביצה פת.

לא אכל כל הלילה

עבר הלילה ולא אכל בסוכה בין באונס בין
ברצון, אין לו תשלומין כלל.

כזית פת בליפתן

יש אומרים שכזית הפת הנאכל בסוכה,
צריך לאכול בלי שום תערובת, ויש חולקים.
ומעיקר הדין יוצאים ידי חובת אכילת כזית
הפת בסוכה בלילה הראשון של חג הסוכות
גם כשיש בו תערובת של סלט או דגים וכיוצא.
וטוב להחמיר.

יעלה ויבוא

מאחר שיש חיוב מן התורה
לאכול כזית בליל סוכות בסוכה,
לפיכך אם שכח לומר יעלה ויבוא
בברכת המזון, בליל חג הסוכות,
אם נזכר כשאמר ברוך אתה ה'
לפני שיחתום בונה ירושלים,
יאמר למדני חקיך, ויחזור ליעלה
ויבוא. ואם חתם בונה
ירושלים, יאמר

שם ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר נתן שבתות
למנוחה ומועדים לשמחה וכו' את יום השבת הזה ואת יום
חג הסוכות הזה את יום טוב מקרא קדש הזה, ברוך אתה
ה' מקדש השבת וישראל והזמנים. וממשיך ברכת הטוב
והמטיב. ואם לא נזכר עד שהתחיל בברכת הטוב והמטיב,
שאמר ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם לעד וכו', חוזר
לראש ברכת המזון.

מסופק

אם הוא מסופק אם אמר 'יעלה ויבוא', אינו חוזר מספק.
אולם אם קודם שהתחיל ברכה רביעית עלה הספק בליבו
אם הזכיר 'יעלה ויבוא', יאמר שם ברכת אשר נתן בשם
ומלכות (קיצור שו"ע חזו"ע עמ' תצז).

אישה ששכחה יעלה ויבוא

אישה ששכחה לומר יעלה ויבוא בליל חג הסוכות
בברכת המזון, פטורה מלחזור לראש ברכת המזון, אפילו
אם אכלה בסוכה, הואיל ופטורה היא ממצוות סוכה.

יום חמישי חג סוכות

ארבעת המינים

הבאים עם הלולב והאתרוג לבית הכנסת, כשהלולב
נתון בנרתיק של נילון, והאתרוג בקופסא, צריכים לכוין
קודם לקיחתם, שהם מתכוונים בפירוש שלא לצאת בהם
ידי חובת המצוה, אלא עד לאחר חזרת השליח צבור של
שחרית, קודם ההלל, "משום שכאשר מגביהים יוצאים ידי
חובת נטילת לולב", אומנם אם הלולב כרוך במטלית אינם
צריכים לכוון. (חזו"ע)

הכוונה ביום הראשון

כשנוטל ארבעת המינים ביום הראשון יכוון לקיים מצוות
עשה מהתורה של נטילת לולב.

לתפוס את הלולב בלבד ולברך שהחיינו

לפני שמברך ברכת שהחיינו (ביום הראשון) על נטילת
לולב, צריך לתפוס את הלולב ביד ימין, ולברך בעוד
שהאתרוג מונח לפניו או שתופסו בצורה הפוכה (כשהפיטם
כלפי מטה) ולאחר שמברך שהחיינו לוקח את האתרוג או
שהופכו כדרך גדילתו.

שהחיינו על האכילה של האתרוג

בברכת שהחיינו שמברך ביום הראשון על הלולב,
טוב לכוון לפטור גם שהחיינו על האכילה
של האתרוג, לפי שיש מחלוקת
אם מברכין שהחיינו
על חידוש פרי
האתרוג.

שכח לברך על ארבעת המינים

אם שכח לברך קודם הלקיחה, רשאי עדיין לברך כל עוד לא סיים את ההלל והנענועים שבו, דהוי כשיירי מצוה וכעובר לעשייתן דמי. וכן כל שעדיין לא עשה את ההקפה סביב התיבה, אף שאינה אלא מנהג, שפיר יכול עדיין לברך. ואם סיים את ההלל והנענועים והקיף את הספר תורה באמירת הושענא, שוב אינו רשאי לברך על הלולב. והוא הדין בכל זה לברכת שהחיינו (חזון עובדיה סוכות עמוד שנ).

חציצה

לא יהיה דבר חוצץ בין ידו לבין הלולב ומיניו, ואין צורך לומר שאם היה לובש כפפות בידיו, מפני הקור, שעליו להסירן קודם נטילת הלולב והאתרוג. ואפילו אם דבר החוצץ הוא דבר מועט ולא בכל היד, כגון טבעת, יש להסירה קודם נטילת הלולב ומיניו. ואם היתה על ידו מכה, והוצרך להניח עליה פלסטר, במקום שאוחז בו את הלולב, וקשה עליו מאד להסיר הפלסטר, יש להקל ליטול הלולב כך בברכה (ילקו"י ארבעת המינים).

זכות ומעלת המצווה

כל הזהיר במצוה זו, זוכה לחיי העולם הזה והעולם הבא, וזוכה לבנים צדיקים שיש להם לב בתורה. והעושה מצוה זו כתקנה יש לו תועלת גדולה לנפשו ולגופו, וניצול הוא וכל אנשי ביתו מכל צרה ומכל גזירה רעה.

לא בירך שהחיינו בסוכה

מי שלא אכל בסוכה בלילה הראשון של החג, מחמת הגשמים, ונכנס לביתו וקידש, ובירך שהחיינו בעת הקידוש, ולמחרת בבוקר הייתה הרווחה, ומקדש בסוכה, יש אומרים שיחזור לברך שהחיינו בקידוש, לפטור את הסוכה מברכת זמן, ויש חולקים. ולהלכה אין לברך מכיוון שספק ברכות להקל.

ימי חג סוכות

ישיבה בסוכה

כיצד מצות ישיבה בסוכה? אוכל ושותה וישן ומטייל ודר בסוכה כל שבעת ימים, בין ביום בין בלילה, כדרך שהוא דר בביתו בשאר ימות השנה. וכל שבעת הימים אדם עושה את ביתו עראי וסוכתו קבע, שנאמר בסוכות תשבו, כעין תדורו. כיצד? כלים נאים

ומצעות נאות בסוכה, וכלי שתיה כמו כוסות בסוכה, אבל כלי אכילה לאחר אכילה חוץ לסוכה, וכגון קערות וקדרות, כי אין דרך ארץ להביא הקדרה אצל השלחן לערות ממנה, ואם נהגו כן נשים עצלניות, בטלה דעתן, ועל כל פנים לא יעשו כן בסוכה.

מכיוון שגם בשאר ימות השנה אין מקפידים להסיר מיד את הצלחות שאכלו בהם מהשלחן, לכן אין חיוב להוציא את הצלחות מיד לאחר האכילה.

מה שיש נוהגים להביא אל השלחן קערה גדולה, שבה עופות או אורז, וכל אחד מן המסובים לוקח ממנה ונותן לצלחת שלו ואוכל, מותר. שדרך הוא לעשות כן גם בפני אורחים מכובדים.

לא יעשה שום תשמיש בזוי בסוכה, כגון שטיפת קדרות וקערות וכיו"ב, שלא יהיו מצות בזויות עליו.

מותר לשטוף כוסות וצנצנות בסוכה.

אין להחליף טיטול לתינוק בסוכה.

אין לעשות סוכתו קפנדריא, לקצר את דרכו על ידי הסוכה.

האחרונים הזהירו שנכון להימנע מלהכניס נוכרי לסוכה.

מותר לעשן סיגריות בסוכה, אומנם מעישון תמיד טוב להימנע.

מותר לעשות נטילת ידים לסעודה בסוכה, כי רבים נוהגים בכל ימות השנה ליטול ידיהם לסעודה על שלחנם.

לכתחילה אין להתפלל בסוכה כאשר יש בית כנסת בעיר, ואפילו אם יש לו מנין, שאין תפלתו של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת.

מבואר בזהר הקדוש (פר' אמור דף קג:) שהוד קדושת שבעה אושפיזין עליאין קדישין, אבות העולם, שבעת

הרועים, אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף

ודוד, נמצאת בסוכה, שבאים להסתופף בצל

הסוכה לפיכך היושב בסוכה עליו לשבת בדרך

ארץ, בכבוד ובהדר, ובפרט כי הסוכה גדולה

קדושתה מאד. ובמיוחד יש להזהר מאד

להתרחק ממידת הכעס וההקפדה בתוך

הסוכה, ולא ירים קולו על בני ביתו,

וכל זה לכבוד האורחים מי

המעלה.

סיכום מה מותר להכניס לסוכה

מקרה	דין	טעם
החלפת טיטול	אסור	כדי שלא יהיו המצוות בזויות בעיניו
הכנסת סירים ושאר תשמישי ביזיון לסוכה	אסור, (אלא אם כן הם סירים מיוחדים להגשה לשולחן)	משום שאין נוהגים להביא סירים לשולחן, ואם ישנם נשים שנהגו כן דעתן בטלה. (חזו"ע סוכות)
צלחת הגשה מרכזית	מותר	מכיון שכך הדרך להגיש בפני אורחים מכובדים
סכו"ם חד פעמי (וכן לחתוך סלט)	מותר (הליכות מועד)	כיוון שיש רגילות להביאם על שולחנו ואין בכך ביזיון
שיורי אכילה	מותר- כל זמן שעדיין אוכלים מהם	אם סיימו- צריכים להוציאם מהסוכה
צלחות האוכל לאחר האכילה	כיום אין מקפידים להסיר את הצלחות לאחר האכילה	משום שגם בשאר ימות השנה אין מקפידין על כך
שטיפת כלים בסוכה	שטיפת כלים וקערות אסור שטיפת כוסות וצנצנות מותר. (חזו"ע סוכות)	בשטיפת סירים וקערות יש ביזיון, אומנם בכוסות וצנצנות לא חוששים
עישון סיגריות	מותר	כיוון שגם במשך ימות השנה אינו נמנע מלעשן בתוך ביתו
נעלי בית	אסור להשאיר אותם בסוכה אם אינו נועל. ולפני שהולך לישון מותר. (אור ההלכה)	כיוון שהדרך להשאירם בחדרו לפני השינה גם בשאר ימות השנה.
תליית כביסה	אסור	משום שנחשב כתשמיש ביזיון
נטילת ידיים לסעודה	מותר (חזו"ע סוכות)	כי רבים נוהגים בכל השנה ליטול ידיהם לסעודה על שולחנם

מכביצה, אלא הכל מצטרף ליותר מכביצה.

פירות וירקות

אם אינו רוצה לאכול פת, אין לו חיוב לאכול בסוכה, שהרי יכול לאכול פירות וירקות ומיני תבשיל שאין חייבים לאוכלם בסוכה. וכן יכול לאכול אורז או בשר ודגים וגבינה וביצים, ושאר מיני לפתן שאינם מחמשת מיני דגן, ואפילו יאכל מהם הרבה ויקבע סעודתו עליהם, פטור מן הסוכה.

אין המאכלים מצטרפים

מי שקבע סעודה על פת פחות מכביצה, ומביאים לו תבשיל אורז ושאר מאכלים, באופן שיאכל וישבע מהם, אין המאכלים מצטרפים עם הפת לעשותו אכילת קבע, וכל שהפת הוא פחות מכביצה רשאי לאכול חוץ לסוכה, ואם אכלו בסוכה אינו מברך לישב בסוכה.

אכילה בסוכה

אכילת כביצה פת בסוכה

בשאר ימי החג חוץ מלילה הראשון, אינו חייב לאכול בסוכה, ורק אם רצה לאכול פת יותר מכביצה, שהוא כחמשים וארבע גרם ומעלה, צריך לאכול בסוכה, בין ביום בין בלילה. ואסור לאכול סעודת קבע חוץ לסוכה, ושיעור סעודת קבע הוא יותר מכביצה פת, שהם חמשים וארבע גרם, אך לא יצמצם ל- 54 גרם, אלא או שיאכל פחות מחמשים גרם, או שיאכל כששים גרם, כדי שיוכל לברך לישב בסוכה לכל הדעות.

אכילת פת פחות מכביצה

אדם שאוכל פת פחות מכביצה, מותר לו אף לכתחילה לאכול חוץ לסוכה.

הכל מצטרף לכביצה

האוכל סעודתו בסוכה ולא היה דעתו לאכול שיעור כביצה פת, ולכן לא בירך לישב בסוכה, ושוב נמלך ורוצה לאכול יותר מכביצה, יש לו לברך אז לישב בסוכה, אף על פי שמכאן והלאה לא יאכל מלבד מה שאכל, יותר

סיכום דיני אכילה מחוץ לסוכה

סוג האוכל	חייב האכילה בסוכה	ברכה
פת פחות מכביצה	מותר לכתחילה מחוץ לסוכה	נחשב אכילת עראי
פת יותר מכביצה	חייב בסוכה	מברך לישב בסוכה
עוגות פחות מכביצה	מותר לכתחילה מחוץ לסוכה	נחשב אכילת עראי
עוגות יותר מכביצה	חייב בסוכה	אינו מברך לישב בסוכה
עוגות מעל 162 גרם	חייב בסוכה	מברך לישב בסוכה
אכילת קבע במיני פירות, אורז, בשר דגים אכל	אינו חייב בסוכה	נחשב אכילת עראי
תבשיל מחמשת מיני דגן כגון איטריות וכדומה	דינו כעוגה (לעיל)	_____
אדם שיצא מהסוכה באמצע סעודת קבע ורוצה לשתות מים מחוץ לסוכה	אסור	מכיוון שכל מה שאוכל ושותה בסעודת קבע בא מחמת סעודת קבע

שינה בסוכה

השינה בסוכה חובה בכל שבעת ימי החג, והשינה חמורה יותר מן האכילה, שכפי שביארנו מותר לאכול אכילת עראי חוץ לסוכה, אבל שינה אפילו שינת עראי אסורה חוץ לסוכה. והטעם כמו שאמר רבא (סוכה כו.) שאין קבע לשינה, שפעמים שאדם מנמנם מעט, וזו היא שנתו.

ברכה על השינה בסוכה

אף על פי שחיוב השינה בסוכה הוא יותר מהאכילה, שהרי אוכלים ושותים אכילת עראי חוץ לסוכה, ואין ישנים חוץ לסוכה אפילו שינת עראי, מכל מקום אין

אנו מברכים "לישן בסוכה", מכיוון שחוששים שמא לא יירדם והוא ברכה לבטלה, שהרי אין בידו לירדם כל שעה שירצה.

רואה את חברו ישן מחוץ לסוכה

הרואה את חברו שנרדם מחוץ לסוכה, כגון בליל הושענא רבה שלומדים כל הלילה בבית הכנסת, טוב להקיצו ולעוררו בנחת שילך לישן בסוכה. ומכל מקום אם תקפתו שינה וקשה לו להתעורר, יש לדונו כמצטער שפטור מן הסוכה. וכן הנוסע באוטובוס מעיר לעיר, ובדרך הוא מנמנם, אין צריך להעירו, כל שנוסע לצרכי פרנסה, שאז הוא בכלל הולכי דרכים שפטורים מן הסוכה, ואפילו אם נוסע שלא לצורך פרנסה, אם יש לו צער בכך, והוא בגדר מצטער, הרי הוא פטור מן הסוכה.

סיכום דיני שינה מחוץ לסוכה

שנת קבע מחוץ לסוכה	אסור	תשבו כעין תדורו
שנת עראי מחוץ לסוכה	אסור	מכיוון שלפעמים די לו בזה, ושינה כזו נקראת קבע
נרדם מחוץ לסוכה	יעיר בנחת (חזו"ע סוכות)	כדי שלא יפסיד מצוות סוכה

להריח את האתרוג

אתרוג של מצוה, כיון שעיקרו עומד לאכילה, לא הקצהו אלא מאכילה, אבל להריח בו מותר. (גמרא סוכה לז:). אלא שנחלקו הפוסקים אם יברך על ריחו, שיש אומרים שכיון שאינו עומד כעת להריח בו, אלא למצותו, אין ברכת "הנותן ריח טוב בפירות" שייכת עליו, [רבינו שמחה, הובא בטור (ס' תרג), ובמרדכי סימן תשנא]. ויש אומרים שיכול לברך עליו ברכת הריח. לפיכך יש להמנע מלהריח בו. (מין בש"ע ס' תרג). ומכל מקום אם בירך על ריח של פרי אחר הנותן

"ריח טוב בפירות", יכול להריח באתרוג של מצוה. ולכן אף בשבת בימי חג הסוכות, מותר לטלטל האתרוג, מפני שהוא ראוי להריח בו, על ידי שיברך על ריח של פרי אחד

להריח את ההדסים

הדס של מצוה אסור להריח בו בכל ימי החג, מפני שהוא עומד תמיד לריח, ובחג הוקצה למצותו ולא לריח. ואם התנה לפני החג על ההדסים שבלולב בערב יום טוב ואמר: "איני בודל מהם כל בין השמשות מלהריח בו, וגם אחר מצותו אוכל להריח בו" - מותר להריח בו. ולכן מותר לטלטל את ההדס בשבת חול המועד, כיון שהוא ראוי להריח בו (ילקו"י ארבעת המינים).

"מועדי ה' אשר תקראו אתם"

אסרו לעשות מלאכה בחול המועד אלא כדי שיהיו אוכלים ושותים "ועוסקים בתורה", והם אוכלים ושותים ופוחזים. ע"כ. מכאן אנו לומדים את כוח התביעה שיש עלינו, שדווקא בימים אלו צריך לקבוע יותר עיתים לתורה.

גילוח ותספורת בחול המועד

אין מגלחים בחול המועד, אחד ראשו ואחד כל שיער שבו, אפילו אם נאנס ולא גילח בערב יום טוב. ואפילו אם גילח את הזקן [ע"י מכוונה או מישחה] מערב יום טוב של חג סוכות, אסור להתגלח שוב בחול המועד, ואפילו דרכו להתגלח כל יומיים או שלשה ימים.

גילוח השפם

גילוח השפם מותר אף על פי שאינו מעכב האכילה.

כיבוס בחול המועד

אסור לכבס בגדים בחול המועד, אפילו לצורך המועד. והטעם משום שגזרו חז"ל פן לא יכבס בגדיו לפני החג ויכנס לרגל כשהוא מנוול בבגדיו.

בגד אחד

בגד יחיד מי שאין לו אלא בגד אחד מותר לכבסו, ואפילו לא כיבסו קודם יום טוב בפשיעה מותר לכבסו בחול המועד, ויכבס בצנעה (כף החיים ס"ק י"א - י"ב).

בגדי קטנים

מותר לכבס בגדי קטנים מפני שדרכם להתלכלך תמיד בעפר ובטיט, ומכל מקום אם מכבסם בידיים, לא יכבסם אלא אחד אחד מה שנחוץ ביותר. אבל כשמכבס בגדים וחיתולים של הפעוטות הרכים, מותר לכבסם אפילו כמה בבת אחת, מפני שצריכים להרבה מהם בכל שעה. ואפילו בגדי שאר קטנים עד גיל שלש שנים נוהגים להקל.

בגדי גדולים

אסור להכניס בגדי גדולים למכונה שמכבס בה בגדי קטנים (חזו"ע יו"ט).

בגדי זיעה

בזמנינו שיש הרבה הנוהגים להחליף הבגדים הלבנים הסמוכים לבשר, כמעט מדי יום ביומו, מפני שמתלכלכים תמיד על ידי זיעה, ובפרט במקומות החמים, אם הם התכבסו קודם המועד, ואין לו בגדים אחרים בחול המועד להחליפם, מותר לכבסם [במכונת כביסה] במועד.

כתם על הבגדים

כתם שנפל בחול המועד על בגדיו ונתלכלכו, מותר לנקותם בחומרי ניקוי, שאין זה בכלל כיבוס שאסרו חכמים.

מגבות

מגבות שמנגבים בהם ידיים ומתלכלכים תמיד, וכן מגבות שמסתפגים בהם אחר רחיצה ונגמר המלאי של המגבות מותר לכבסם במועד, כל שדרכו להחליף מגבות.

גרבי גומי

נשים מעוברות שצריכות ללבוש גרבי גומי לרגליהם, אם אפשר לה לקנות כמה מאלה כדי שתוכל להחליפן במועד, נכון

הלכות ימי חול המועד

ימי חול המועד

ימי חול המועד ימים שבין הראשון והשביעי של פסח, וימים שבין הראשון של חג הסוכות לשמיני עצרת נקראים חול המועד, ובתורה נקראו בשם מקראי קודש.

דיני התפילות בחול המועד

בתפילת שחרית מנחה וערבית בחול המועד מזכיר "יעלה ויבוא" ואם לא אמר חוזר לראש התפילה. ומתפללים תפילת מוסף.

הלל שלם

בחול המועד של סוכות אחר נטילת הלולב גומרים את ההלל בברכות.

ברכת המזון

מי ששכח לומר יעלה ויבוא בחול המועד, בברכת המזון, ונזכר לאחר שהתחיל בברכת הטוב והמטיב, אינו חוזר ומברך, ורשאי לומר נוסח יעלה ויבוא בהרחמן, ואין לחשוש בזה להזכרת שם ה' לבטלה. המנהג פשוט שאין מניחין תפילין בחול המועד.

בגדי חול המועד

ראוי לכבד את ימי חול המועד בכסות נקיה, ולא בגדי יום חול רגילים.

שמחת המועד

מצות עשה מן התורה לשמוח בחול המועד, באכילת בשר (בהמה), ויש אומרים שכדי לצאת ידי חובת מצוה זו מספיק לאכול כזית בשר. ויש אומרים שאין די בכך אלא יש לאכול בשר לשובע, וכן מסתבר. כמו כן מצוה לשתות יין בחול המועד, כיון שהוא משמח, וכמו שכתוב (תהלים ק"ד, ט"ו) "ויין ישמח לבב אנוש". ויש אומרים שצריך לפחות לשתות רביעית יין כדי לקיים מצוה זו. ויש אומרים שצריך לשתות עד שירגיש כדי התעלות והתרוממות ושמחה, וכן מסתבר. אך כל זה דווקא אם ידו משגת לקנות, אבל אם אין ידו משגת לקנות בשר ויין, אלא רק אחד מהם, יש להעדיף לקנות יין, כיוון שבזמן הזה עיקר השמחה ביין. (מקראי קודש עמ' נ"ב - נ"ה).

ואדם ששתיית היין או אכילת הבשר לא גורמים לו כלל לשמחה, והוא שמח יותר באכילת בשר עוף או דגים וכיוצא בזה, ובשתיית שאר משקאות - באופן שכזה אין מצוה לאכול בשר ולשתות יין, אלא יאכל וישתה מה שמשמח אותו. ומכל מקום אינו יוצא ידי מצות שמחת המועד בשתיית יין תירוש. ואם היין מזיקו אסור לו לשתותו (אור ההלכה מועדים עמ' עד).

לשמח את האישה

על הגברים לשמח את הנשים בבגדי צבעונין ותכשיטין.

חיוב לימוד תורה בימי חול המועד

מובא בירושלמי (פ"ב דמועד קטן ה"ג): אמר ר' אבא בר ממל, אילו היה לי מי שימנה עמי הייתי מתיר לעשות מלאכה בחול המועד, כי כלום

מקראי קדש אלה הם מועדי

לעשות כן, ואם אי אפשר לה ונתלכלכו במועד, מותר לכבסן.

גיהוצ

מותר לגהץ בגדיו בחול המועד על ידי מגהץ חם.

ציחצוח נעליים

מותר לצחצח נעליו במשחת נעלים בחול המועד לצורך המועד, ואין צריך להחמיר בזה, משום כבוד המועד.

כלי שיר

מותר לנגן בכלי שיר בחול המועד, שלא גזרו חכמים על השמעת קול כלי שיר אלא ביום טוב. אבל בחול המועד מותר. ובפרט כשנוסף עוד שמחה של ברית מילה או בר מצוה או סיום מסכת, שבודאי שמותר להשמיע קול כלי שיר עם שירות ותשבחות בפה. וכן המנהג פשוט בכל תפוצות ישראל.

תיקון כלי שיר

מותר לתקן כלי שיר, לכן אם נפסקה נימא מהכינור מותר לקושרה. (ביע אומר חלק ד' סימן מה-מו סק"ד. יחיה דעת חלק א' סימן מה-עא).

שכירות

מותר להשכיר דירה בחול המועד ולכתוב חוזה שכירות כנהוג, ומכל שכן אם יש לחוש שאם ימתין לאחר המועד תיעזב הדירה מידו, שחשוב כדבר האבד. ואמנם אין לעבור דירה בחול המועד לדירה אחרת. במה דברים אמורים כששתי הדירות בשכירות, או ששתיהן שלו, אבל לעבור מדירה בשכירות לדירה שלו שהיא רכוש, מותר.

צילום

מותר להצטלם בחול המועד, אבל פיתוח התמונה תיעשה רק לאחר המועד.

נעלים

אסור לתקן מנעליו שנקרעו בתוך המועד, על ידי אומן. ויש מתירים לתקן מנעלים שנקרעו הרבה אם הוא צריך ללכת בהם, מכיון שעל ידי זה יקרעו עוד יותר והוי דבר האבד. ומכל מקום מותר לקנות נעליים חדשות בחול המועד (ילקוט יוסף המועדים עמוד תקיח).

בעל עסק

בעל עסק או דפוס או בית חרושת שיש לו פועלים קבועים שעובדים אצלו, ומקבלים משכורתם מדי חודש בחדשו, ויש לחוש שאם יסגור את העסק שלו במועד, יתחייב לשלם להם משכורתם שלמה, על ידי ההסתדרות והשלטונות, אין לך דבר האבד גדול מזה. ולכן רשאי להעסיק את הפועלים במלאכתם. ורק ישתדלו לעשות זאת בצינעא כל כמה שאפשר.

פועל

פועל שעובד באופן קבוע אצל בית חרושת מסויים, ואם יתחמק מלעבוד בחול המועד קיים חשש שיפטרוהו, מותר לו להמשיך לעבוד בחול המועד, כל שאינו יכול לקבל חופשה על חשבון החופש השנתי המגיע לו, שמכיון שיש לחוש שיאבד כל פרנסתו על ידי כך, חשוב ודאי כדבר האבד. וכבר נתבאר שאפילו על ספק דבר האבד מותר לעבוד בחול המועד, כל

שאין במלאכתו טירחא יתירה.

כופים עליו לעבוד ורוצה להוציא אישור

מחלה

מי שכופים עליו לעבוד ולעשות מלאכה האסורה בחול המועד מצד הדין, רשאי להמציא תעודה רפואית (אישור מחלה) או הנמקה אחרת אף אם היא אינה נכונה להשתחרר ממנה לבל יכפוהו הממונים עליו [שלא בצדק] לעבוד במועד עבודה האסורה. (ילקוט יוסף המועדים עמוד תקיג).

תיקון לרכבים ציבוריים

מותר למכונאי מקצועי לתקן על ידי מעשה אומן כל תיקון שיידרש באוטובוסים צבוריים, או במוניות העומדות לשירות הצבור, או מכוניות משא העומדות להעברת מצרכים של אוכל נפש וכדומה. ורשאי המכונאי לקבל שכר תמורת עבודתו.

תיקון לרכב פרטי

מכוניות פרטיות אין לתקנם על ידי מעשה אומן, ואפילו אם מתכוין להעביר בהם מצרכי אוכל נפש, כל שאפשר להעבירם בדרך אחרת אסור. אבל תיקון שהוא מעשה הדיוט ואין צריך אומן לעשותו מותר אפילו לצרכי יחיד ואפילו לצורך טיול בעלמא.

שטיפת רכב

מותר לנקות המכונית וליפותה. כשאין טרחא יתירה בדבר.

משקפים שנשברו

משקפי ראייה שנשברו בחול המועד, מותר לתקנם אפילו על ידי מעשה אומן.

כתיבה בחול המועד

יש הבדל בין מעשה אומן למעשה הדיוט: כתיבת מעשה אומן, כעין כתב אשורית, או כל כתיבה שנכתבת באומנות מיוחדת, כגון על ידי גרפיקאים, הותרה רק בדבר האבד, או לצורך רבים, או לצורך מצווה, כגון שאין ספר תורה, ובתנאי שהוא לצורך המועד.

כתיבת מעשה הדיוט מותרת לצורך המועד. אך אם

הכתיבה לצורך רבים מותר לכתוב אפילו שאינה לצורך

המועד (אור ההלכה מועדים ע"פ שו"ע סי' תקמ"ה).

עולו אושפיזין עלאין קדישין, עולו אבהן עלאין קדישין, למיתב ב
 יעקב, משה א
 טוב זנכון לומר בכל יום דבר תורה מענין האושפיזין, לכ

אברהם אבינו

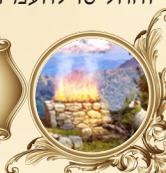
אמר השטן: "אני אלך!"
 אמר אליהו הנביא לשטן: "לא טוב שתלך אתה - מוטב שאלך
 אני במקומך."
 בעיצומו של יום השבת בא אליהו הנביא לפני ר' אליעזר, כשהוא
 מחופש לעני שזה עתה בא מן הדרך, עם מקלו ותרמילו. "גוט-
 שבעס", קרא העני - שבת שלום!
 מן הראוי היה לגרש את העני מן המקום, על שחילל את השבת
 בכך שנסע והלך בדרכים. אלא שר' אליעזר סבלן היה, ולא רצה
 לבייש את האיש. מיד הציע לו לאכול "סעודה שלישית" מכובדת,
 ולאחר צאת השבת כיבד אותו בסעודת "מלווה מלכה".
 כשהגיע בוקרו של יום ראשון, נתן ר' אליעזר נדבה לעני, ולא
 הזכיר לו את חילול השבת, כדי שלא לביישו.
 כשראה אליהו הנביא את מנהגו הטוב של ר' אליעזר, גילה לו את
 זהותו ואמר לו: "דע לך שאני אליהו הנביא. באתי לנסות אותך.
 כשכר על מעשיך הטובים תזכה לבן שיאייר את עיני עם ישראל."
 כך זכה ר' אליעזר בבנו, הבעל שם טוב. (זושא)
**ביום הראשון של חג סוכות חוץ מהעובדה שאברהם אבינו הינו
 האושפיזין, אנו מציינים את יום הילולתו, יחד עם הילולת יעקב
 אבינו.**

יעקב אבינו

יעקב אבינו התבלט בהתמדה שלו בתורה, "ויעקב איש
 תם ישב אהלים" (בראשית כ"ה, כ"ז). כשברח יעקב מעשו, לפני
 שהגיע לחון למד יעקב אבינו בישיבתו של שם ועבר ארבע
 עשרה שנים ללא הפסקה.
 יום אחד לאחר תפילת ערבית התישב מרן הרב עובדיה יוסף
 זיע"א בחדר לימודו והיה עסוק מאוד באיזה נידון הלכתי
 ופתח וחקר בספרים הקדושים והחל במלאכת הכתיבה שלו,
 וכך עוברת לה שעה ועוד שעה עד שהגיעה השעה אחת
 בלילה אך מרן הרב עובדיה כל כולו שקוע בתורה הקדושה
 שבאהבתה ישגה תמיד, עד שהגיע אור הבוקר. משמשו
 הנאמן, בא למרן זצוק"ל ואומר לו: "כבוד הרב, הגיע זמן
 התפילה, כבר השעה שבע בבוקר" (וצריך להספיק את זמן קריאת
 שמע לפי דעת המגן אברהם). "אני צריך להתפלל?" תמה מרן. "הרי
 אני כבר התפללתי, אינך זוכר?" עד שפתאום הבין המשמש
 בקודש, כי מרן לא שם לב, וכי כל הלילה הוא לא ישן אלא
 הגה בתורה, בלי לשים לב איך עובר הלילה ומפני כך אמר
 שהתפלל כבר והתכוון לתפילת ערבית כשאמר זאת.
**לפני יומים, ביום הראשון של חג סוכות ציינו את יום
 הילולתו של יעקב אבינו, יחד עם הילולת אברהם אבינו.**

יצחק אבינו

יצחק אבינו הוא הסמל של המסירות נפש, בגיל שלושים ושבע, כשכבר
 איננו ילד קטן, יצחק אבינו מחליט: "אם הקב"ה ביקש שיעקדו אותי, אני
 מוכן". ובשמחה גדולה ועצומה מיהר לקיים את מצוות ה'. מאז עקדת
 יצחק היו עוד לא מעט יהודים שהיו מוכנים למסור את עצמם על קידוש
 שמו יתברך.
 ר' מרדכי מקלושין היה איש נכבד ועשיר, מחסידיו של רבי יצחק
 מוורק. באותם הימים גזרה הממשלה לשרוף את חלק "חושן משפט"
 מתוך ספר ה"שולחן ערוך", כי החוקים והמשפטים שבספר זה
 "סותרים" את חוקי המדינה, המחייבים גם את היהודים.
 ר' מוטל ידע היטב את השפה הפולנית, ובעל חן וחכמה היה, וכוחו
 בפיו. גם את עסקיו ניהל בעיר הבירה ורשה. בשל כך קרא לו רבו
 שיבוא אליו, וביקש ממנו כי ילך אל שר פלוני מן הממשלה ויבקש
 ממנו לבטל את הגזרה.
 אמר ר' מרדכי: "מסוכן הדבר. השר כעסן, וגם יש לו כלי ירייה,
 והוא יורה בכל מי שבא אליו בבקשות מעין אלה, כך סיפרו
 מי שניסו לבקש ממנו עזרה. הוא אפילו יורה במי שהציעו
 לו תשלום עבור עזרתו." אמר לו ר' יצחק: "זוכר אתה כי
 כאשר שלח הקדוש ברוך הוא את משה אל פרעה, כך
 אמר לו: 'בֹּא אֶל פַּרְעֹה'. הוא לא אמר: 'לך אל פרעה'
 אלא 'בא' - בוא ונלך יחד אל פרעה. ידע הקדוש ברוך
 הוא כי משה פחד מפרעה, ולכן הבטיח לו שילך עמו."
 כששמע זאת ר' מרדכי, יצא לשליחות שהוטלה עליו
 בשמחה ובלב קל, ואף הצליח בשליחותו וביטל את
 הגזרה. (זושא)

עֲלֵא דְמַהֲמִנְנוּתָא עֲלָאָה בְּעֵלָא דְקַב"ה. לִיעוּל אֲבָרְהָם וְעַמָּה יִצְחָק
הָרֵן יוֹסֵף וְדוֹד.

בְּבוֹד הָאוֹשְׁפִיזִין שֶׁל אוֹתוֹ הַיּוֹם. (מִטָּה אֶפְרַיִם סִי' תַרְכ"ה)

אהרן הכהן

אהרן הכהן
"הלל אומר הוי מתלמידיו של אהרן אוהב שלום ורודף שלום
אוהב את הבריות ומקרבן לתורה" (אבות א, י"ב) אהרן הכהן הרחיק את
המחלוקות ואת המריבות מעם ישראל, בהיותו אוהב שלום ורודף שלום
הרב בן ציון אבא שאול נודע כמי שברכותיו מתקיימות. כשאחד
מתלמידיו סיים את לימודי הרבנות והתמנה לרב קהילה, הזמין אותו
הרב בן ציון אבא שאול לשיחה על אתגרי הרבנות והדרכים לפעול כרב
קהילה. בסיומה של השיחה ביקש התלמיד ברכה מפתיעה מרבו: "הרב,
ברכני שברכותיי יתגשמו כשם שמתגשמות ברכותיך." הרב אבא בן ציון
שאול, שהופתע מהבקשה, חשב מעט והשיב: "אם תהיה לך אהבת ישראל
- תוכל לברך וברכותיך יתגשמו."

משה רבינו

משה רבנו היה רועה נאמן לעם ישראל. הוא דאג לא רק לרוחניות
של בני ישראל אלא גם לכל מחסורם הגשמי.
ילד יתום בשם משה'ה היה גדל בביתו של הרה"ק רבי מנחם
מנדל מוורקא זי"ע"א. הרבי חניכו ודאג לכל מחסורו. יום אחד חלה
הרבי מאוד ומצבו הלך והחמיר. שעותיו האחרונות הגיעו. סבבו
קרוביו את המיטה והבחינו כי הרבי ממלמל בשפתיו. התאמצו
להאזין, ואז שמעו אותו אומר: "זכרו נא לתפור למשה'ה בגד
חדש"... אפילו בשעות האחרונות שלו זכר לדאוג לילד היתום,
זוהי מנהיגות אמיתית.

יוסף הצדיק

בכל אופן להיכנס לעסקי המצה השמורה. בתום תקופת הקציר עשה הראשון
חיל בעסקיו, ורבים קנו ממנו חיטה למצה שמורה, ואילו מן השני לא קנו דבר,
שכן כשהעביר את החיטים מן המחסן למאפייה יד גשם זלעפות וכל הקמח
הוחמץ ולא היה ראוי כלל להכנת מצות.
ניגש הסוחר השני אל הרב ושאל: "מדוע מראש לא נתת לי ברכה? וכי מה
ההבדל ביני לבין הסוחר הראשון?!" השיב לו הרב בירדוגו: "הסוחר הראשון
פנה אליי 'בשם ה' ועל כן יכולתי לברכו. ואילו אתה תלית בי את יהבך, ועל
כן ה' לא היה עימך." (חכימא)

"כי ה' אתו" - וכתב רש"י: "שם שמים שגור בפיו". יוסף הצדיק תמיד היה
אומר "בעזרת ה'", וזה המפתח להצלחה.
שני סוחרים ניגשו אל הרב יעקב בירדוגו, רבה של מקנס שבמרוקו, כדי
לבקש ממנו שיברך את עסקיהם, שכללו ייבוא חיטים לצורך אפיית מצה
שמורה (שהיא יקרה יותר). הראשון ביקש ברכה מהרב ואמר לו שגם השנה, אם
ירצה ה', הוא יעסוק במלאכה זו - וקיבל ממנו ברכה.
לאחר מכן הגיע השני וביקש ממנו גם כן ברכה, אך הרב בירדוגו סירב בכל
תוקף והשיב לו "הַתַּחַת אֱלֹהִים אֲנִי?!". הסוחר השני יצא מאוכזב אך החליט

דוד המלך

המחלים יותר, חלקם פחות. כולנו תמהנו,
מדוע הוא הזמין דווקא אותנו, אבל הוא
לא השאיר אותנו במתח זמן רב מדי. האיש,
שברחמי ה' יתברך חזרו אליו כוחותיו, פתח
בדברים: "כששכבתי מורדם, ראיתי איך אני
עולה לשמים, ופתאום אני רואה את אמא
שלי, שכבר נפטרה. היא אומרת לי: 'מה
אתה מחפש כאן? תרד למטה!'". אני
רוצה לרדת', אני אומר לה, 'אבל לא
יכול'. 'תסתכל עכשיו למטה', היא
אומרת לי, 'ותראה שאתה יכול'. אני
מסתכל למטה, ומה אני רואה? את
כולכם! כל האנשים שנמצאים
כאן בסעודה. אתם מחזיקים
ספר תהילים ומתפללים עלי,
וסוחבים אותי כלפי מטה.
חזרתי לעולם הזה בזכותכם!"
תראו כמה כוח יש לספר התהילים

שהוא אומר לי מי הוא ומה שמו, אני נזכר
שראיתי אותו אי פעם. שום קשר מיוחד לא
היה לי איתו עד אותה שיחה, והוא אומר לי:
"אני רוצה להזמין אותך לסעודת הודיה".
הוא גר באזור שלי, ולכן אני שמח להיענות
לבקשתו, למרות שלא ברור לי מדוע נבחרתי
דווקא אני להשתתף בסעודה שלו. "על מה
ההודאה?" שאלתי.
"עברתי קורונה. חודש שלם הייתי מורדם
ומונשם, והתעוררתי, ברוך השם".
"ברוך רופא חולים!" "התרגשתי. אדם הגיע
עד שערי מוות ויצא לחיים! כל מאורע כזה
נוטע תקווה לרפואה ולהחלמה. עדיין לא
חשתי קשר אישי במיוחד דווקא אלי, אבל
שמחתי איתו ביחד, והודעתי כי אבוא בעזרת
ה'".
לא הייתי היחיד שקיבל טלפון כזה. בסעודה
נכחו שמונה עשר אנשים, חלקם הכיר את

שנים ארוכות היה דוד המלך מנוהג ובזוי
בעיני אביו ובעיני אחיו, עד כדי כך שמינו
אותו להיות רועה צאן, כדי שיבוא האריה
ויהרגנו. אבל התוצאה הייתה הפוכה דוד
הוא שהיכה את הארי ואת הדב, כנאמר
בשמואל א' (י"ז, ל"ו) "גם את הארי ואת הדב
היכה עבדך". מתוך המצב הרגשי הקשה הזה
התחבר דוד המלך אל הבורא יתברך ביתר
שאת וחייבר את מזמוריו שכולם התקשרות
ואהבה לבורא עולם. דוד המלך היה מדיר
שינה מעיניו ועוסק בתורה עד חצות הלילה,
ולאחר מכן עסק בשירות ותשבחות. הלא הוא
ספר התהילים שקדושתו רמה ונישאה.
סיפר הרב ח. ע.פ. ממקסיקו, נכדו חביבו
של הגאון המפורסם הרב מיכאל פרץ
שליט"א מחשובי הרבנים במקסיקו:
לפני חודש אני מקבל טלפון מיהודי בן
שישים. איני מזהה את הקול שלו, ואחרי

שבת חזר המזעז

דבר תודה לסעודה שניה

אור החיים הקדוש

"כמספר סוכה מספרו עלה"

בחג סוכות נוהגים לשיר את הפיוט "סוכה ולולב" שחיברו רבי משה בן יעקב אדהן. ונשאלת השאלה: איך מרומז במילה 'סוכה' שם הוי"ה? רבינו חיים בן עטר האור החיים הקדוש אומר: סוד הסוכה הינו פלאי פלאים, שהסוכה אינה מה שאתה רואה בעיניך שהם דפנות וסכך, אלא תיבת סוכה היא ממש שם ה' ואדנות.

האותיות ו' כ' [26] שבאמצע תיבת 'סוכה', הם כמספר שם הוי"ה [26]. וגם האותיות ס' ה' [65] (האות הראשונה והאחרונה) הם כמספר אדנ"י [65], וכשנחבר אותם נקבל את הגמטריא של המילה סוכה $26 + 65 = 91$.

הלכות בשר וחלב

ספק אם עברו שש שעות

המסופק אם עברו שש שעות מסיום אכילתו, רשאי לאכול מאכלי חלב מיד, כיון שהמתנה זו היא מדברי חכמים, וכשיש ספק בדבריהם לא החמירו. (כשרות המטבח בהלכה ובאגדה)

דבר תודה לסעודה רביעית

ברכת לישיב בסוכה בסעודה רביעית

אם מתכוון לסעוד סעודה רביעית בכביצה פת מיד לאחר ההבדלה, לכתחילה יברך לישיב בסוכה קודם ברכת בורא פרי הגפן של ההבדלה, ובדיעבד אם בירך לישיב בסוכה אחר ברכת המבדיל בין קודש לחול, יצא, ולא חשיב הפסק.

האתרוג

בין המצוות העיקריות בחג הסוכות הם ארבעת המינים, והחשוב שבהם הוא האתרוג הרומז ללב. מובא מפי הבעל שם טוב הקדוש: בכל מצווה חשוב שתהא כונה לשמים. לכן צריכים ליטול אתרוג מהודר כדי לקיים דברי חז"ל: "התנאה לפניו (לפני ה') במצוות", ולא לשם התהדרות והתפארות אישית. ורמז לדבר: "אתרג" = ראשי תיבות - "אל תבואני רגל גאורה" (תהלים ל"ו י"ב). כאילו האתרוג מתחנן לפני בעליו: אל תיקחני לשם גאורה, אלא לשם שמים! (פרפראות לתורה)

דבר תודה לסעודה ראשונה

"שבעת ימים תחג לה' אלהיך... והיית אך שמח"

מן הכתוב "והיית אך שמח" למד רש"י, על פי חז"ל (סוכה מ"ח, ע"א) לרבות ליל יום טוב אחרון (שמיני עצרת) לשמחה. וכן נאמר במשנת סוכה (ד', ח') "שחייב אדם בהלל ובשמחה ובכבוד יום טוב האחרון של חג, כשאר כל ימות החג". מעירים על כך חסידים: צא וראה מה גדול כוחה של שמחה! הרי חז"ל קבעו כלל, שכל מקום שנאמר "אך" - בא הדבר למעט: אולם כשנוגע הדבר לשמחה, גם "אך" בא לרבות...

הלכות שבת

השכרת רכב

פשוט וברור שאסור להשכיר רכב או מונית ליהודי מחלל שבת שיסע בשבת, שהרי הוא מסייע בידי עוברי עבירה. על כן, בן שעדין לא זכה לשמור שבת, ומבקש מאביו את הרכב לשבת, אסור לתת לו בשום פנים ואופן, שהרי מכשילו בחילולי שבת ובעונשי סקילה רבים ונוראים, ה' יצילנו, ואם נתן עובר על איסור תורה "ולפני עיוור לא תתן מכשול". שוב ראיתי שכן כתב מרן הראשון לציון רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל בתשובה בכתב יד, וזו לשונו: ואין צריך לומר שאסור להשכיר מכונית ליהודי שהוא מחלל שבת, ונוסע במכונית המושכרת לו בשבת, שיש בזה איסור "לפני עיוור לא תתן מכשול". (השבת בהלכה ובאגדה)

דבר תודה לסעודה שלישית

ברכת לישיב בסוכה בסעודה שלישית

מי שסועד סעודה שלישית בסוכה סמוך לשקיעת החמה, ויוצא אחר כך להתפלל בבית הכנסת תפלת ערבית, וחוזר מיד לסוכתו להבדיל על היין להוציא גם את בני ביתו, ומיד אחר כך סועד סעודה רביעית בפת יתר מכביצה, יש לו לכוין בברכת לישיב בסוכה של סעודה שלישית שהוא מכוין לפטור בברכתו רק עד סוף סעודה שלישית, ואז יוכל לברך "לישיב בסוכה" בהבדלה, ומיד ישב לסעוד סעודה רביעית.

ושמחת בחגך

חביבה מאוד היתה מצות סוכה על הרב יהודה צדקה זצוק"ל. בחג הסוכות אפפה אותו שמחה עילאית, שהקרנה גם על כל מי שהסב אז במחיצתו. בערוב ימיו החליף את מקום מגוריו לדירה קטנה יותר, אבל המקום לסוכה - היה יותר מרווח. הוא שמח על כך שמחה גדולה ואמר: "אילו לא החלפתי את הדירה, אלא בשביל סוכה זו - דיני".

(מרוה לצמא)

לדפואה שלומה

ברוך חי בן לאה
רחל בת שרה
מירה בת רחל

למנוח שלם בריקול חי

מרי בת רחל
דוג'ה סלומון
בן רבקה
חנה בת חפסה
תנצבה

למנוח שלם בריקול חי

ינית בת רחל
מאיר חזרי
בן חנינה
איתמר בן פנינה
תנצבה

למנוח שלם בריקול חי

דוד (עמרם)
בר עיישה
גרציה לוי
בת מוזל טוב
תנצבה

למנוח שלם בריקול חי

לאה בת סוליקה
רביבו ז"ל (הי"ד)
אושדית בת רחל
תנצבה

**שו"ת עם
הרה"ג אורן נזרית**

**תזכורות לחג הסוכות מפי הרב
הגאון אורן נזרית שליט"א**

- ראוי להראות או לשאול תלמיד חכם אם סוכתו כשרה.
- ראוי לשלם ארבעת המינים קודם כניסת החג.
- יש להתנות על נוי הסוכה וכן על האוכלים שתולה שיוכל להשתמש בהם מתי שירצה ואינו מסיח דעת מהם כל בין השמשות של כניסת החג.
- ראוי להזמין אורחים בחג הסוכות שיהא חלק האושפזין לאורחים או להפריש קודם החג סכום עבור כל יום ולחלק המעות קודם החג.
- בלילה הראשון של חג הסוכות חובה מהתורה לגברים לאכול כזית (27 גרם) פת בסוכה, ויש לכוון שמקיים בזה מצות עשה מהתורה, ועוד שהוא גם בטעם המצוה שהיא זכר לענני כבוד שהקיף אותם השם יתברך במדבר לכל יום שמש ושרב.
- נכון לכוון כוונות אלו במשך כל כניסה לסוכה בחג, וראוי לתלות תזכורת בכניסה לסוכה שהוא מקיים בישיבתו בסוכה מצות עשה וגם בטעם המצוה.
- ברכת מועדים לשמחה הרב אורן נזרית.

מסירות נפש לקיום מצוות סוכה

**שו"ת עם
הרה"ג בנימין הוה**

שאלה: גג משותף של בנין ויש התנגדות של חלק מהשכנים שיבנו שם סוכה לחג האם אסור לבנות סוכה מחמת התנגדות זו.

תשובה: כל שהתנגדות היא ללא הצדקה אלא רק משום צרות עין או שנאה לדת אין צריך להתייחס למתנגדים והסוכה כשרה למהדרין אבל אם ההתנגדות הגיונית (לאחר שיתיעץ עם רב וכך הרב מבין שהתנגדות זו יש בה טעם) אין לבנות הסוכה שם.

שאלה: המקבל ארבעת המינים מאדם אחר בחינם האם יש בעיה בזה ומה עליו לעשות.

תשובה: מעיקר הדין אין חשש בזה ועל פי הסוד לא טוב הדבר ולכן לא יקח בחינם אלא יתן סכום סימלי לפחות ויאמר לנותן שימכור לו את ארבעת המינים תמורת מחיר סימלי זה.

שאלה: האם מותר לפנות צלחות בסעודה שלישית בשבת שבחג הסוכות משום כבוד הסוכה או שאין לפנות הכלים משום איסור הכנה משבת ליום חול.

תשובה: מותר הדבר.

שאלה: האם מותר לקנות וליתן מתנה בחול המועד כשהמקבל לא משתמש בה במועד כגון בשמחת יום הולדת או יום נישואין וכדומה.

תשובה: מותר הדבר.

פעל תשובה יקר ממנהטן שבני יורק גר בקומה השנייה בבנין פון עשרים קומות(!!), ולאחר יום הפקדים החליט לבנות לעצמו סכה באחת הפנות של חזית הבנין. לאחר שטרח רבות, והשלים את הקמת הסכה, הופיעו פתאום פקחי העירייה, עוטים ארשת חמורת סכר, והודיעו: "אתה מקבל מיד קנס פספי גבוה, בגין העמדת המבנה הלא-חקי הזה בשטח צבורי, ואנו פוקדים עליך לסלק לאלתר את ה"בנקתה" הזו שמהנה מטריד לדירי הבנין, ומעכירה את הסביבה...". האיש פרק בדמעות את הסכה, תוך כדי שהוגיע את מחו - היכן בכל זאת אוכל לבנות סכה?...

האפשרות הרלוונטית היחידה שנותרה, הייתה לבנות סכה בקומת הגג שמעל הקומה האחרונה בבנין. היהודי פנה אפוא לגוי שגר בקומה העשרים. "ראה נא - הגיב הגוי - אני איש עסקים, ומתעסק בעקר בהשקעת דירות ונכסים. הבה נדבר כפי שמדברים בעסקים; אני מוכן להשקיע לך את הגג כלו למשך ימי הקיץ, תמורת סכום סמלי של שבע מאות דולר!". היהודי החליט בלב - אם עבור המצוה היקרה עלי להוציא את ההוצאה הזו, אעשה זו בשמחה, כדי לקיים רצון בוראי!

הוא הוציא את הסכום, ועמד למסרו לשכנו, אלא שכאן, הגיעה דרישה נוספת מצד המשקיר הגוי - "כאיש עסקים מסדר ושקול, אני נוהג לערוך בכל עסקה חוזה רשמי אך ורק אצל עורך דין מסמך...".

בלית ברירה נגש עמו היהודי לעורך דין, והלה ערך עבורם חוזה שכירות פורמאלי. היהודי שלם לעורך הדין, וגם כאן חזק את לבו - ממצוה לעולם לא מפסידים, אם נאלצתי להוציא סכומים כה רבים עבור מצות סכה, בודאי שזהו נסיון משמים, אעמוד ב"ב" בכל המשוכות כדי לקיים את מצות סכה.

לאחר שקבל סוף סוף את מסמך הגג, לידו, הבחין בשקית שנפלה מתוך חלל צנור. נכר היה כי השקית הטמנה מתחת לערמת הברזלים הגבוהה, בתוככי צנור ברזל. השקית הייתה קשורה היטב, ובתוכה הונחה חבילה סגורה. היהודי התייר את קשר השקית, פתח את החבילה, ונדהם לגלות ש...החבילה הכילה אבני יהלומים גדולים ונוצצים!

מידענו הנו יהודי טוב וישר, ובו במקום מהר לגשת לתחנת המשטרה המקומית. חג הסוכות עבר על היהודי שלנו בהתרוממות רוח ובשמחה, והנה, במוצאי שמחת תורה, מתקבלת שיחת טלפון בביתו. על הקו היה פקיד המשטרה. "האבנים היקרות שמצאת, נגנבו מסוחר יהלומים (נקרי). הוא מת ערירי. החק במדינתו קובע - שאם מאבד האבדה כבר אינו קיים - אזי משיב האבדה זוכה בה. אשר על כן - תקבל לידך בחזרה את מלוא החבילה שמסרת לנו...". דבר הזכיה ביהלומים, ששונים הסתפס בהון רב, הגיע לאזנו של השכן הנכבד, פעל הגג. הלה מהר לפנות אל היהודי ותבע לקבל לידיו את היהלומים - "הלא מצאתם ברשותי, ואני זכיתי בהם!".

היהודי סרב לקבל את טענות ההבל של הגוי, ומשפך, תבעו הגוי לבית המשפט. השופט פנה אל הנתבע ושאל אם יש לו מה לומר להגנתו, והיהודי ענה: "לא רק שהייתה לי רשות להפגס לגג, הוא גם היה שכור לי מאותו היום...". וקאן, שלף מידענו מפסי חליפתו את חוזה השכירות, את אותו חוזה מוזר, שהמשקיר הערל התעקש כל כך לערוך...

לדפואה שלומה

דודית
בת עמליה
יצחק בן חנה
דביר בן מאיה
עטרה בת יעל

לכרבה והצלחה

חיים לוי זב"ב
רון רבקה
הודיה לוי

לכרבה והצלחה

מרדכי זיפה
מורנו זב"ב
ליאזר ושיר
מורנו

לדפואה שלומה

יוליה בת לדיסה
דוד בן טטיאנה
סולטנה
בת פרחא

לכרבה והצלחה

אלג'דיה
בת מרים
מרים (מייד)
בת דות
הודיה בת רבקה

מצות סוכה

הידור במצוות סוכה הוא סגולה אריכות ימים.
יש נוהגים לנשק את קירות הסוכה שהם כנגד מידת הרחמים.
נהגו ללמוד מסכת סוכה.

נהגו לתלות בסוכה שמן זית ולהשאירו עד סוף החג כדי שישאב את קדושת האושפיזין.
לאחר מכן, בשמן זה סגולה עצומה להדליק נרות חנוכה.

נהגו לתלות בסוכה שני בקבוקי יין - כאשר מהבקבוק האחד ישתו בפורים, ומהשני - בפסח
(ויש להזהר שלא יגע בו חמץ).

נהגו לתלות רימונים, סגולה לזרע בר קיימא.

יש הנוהגים לתלות אתרוגים ולאחר סוכות לעשות מהם ריבה ולהשתמש בה בט"ו בשבט - סגולה
לזרע של קיימא וללידה קלה.

יש נוהגים לתלות צנצנת של דבש ולהשתמש בה בחג שבועות, כענין שנאמר: "דבש וחלב תחת
לשונך" (שיר השירים).

סגולה נוספת לזרע בר קיימא: לתלות שבעה רימונים בשבע סוכות של רבנים, ולאחר חג סוכות
לעשות מיץ מהרימונים האלה ומהכמות הזאת מחלקים למספר נשים לשתות.

נהגו לתלות בסוכה תפוחים ולאחר סוכות לאכול אותם, סגולה לרפואה שלמה.

מובא בספרים כי על ידי מצות סוכה זוכה האדם להשגת הדעת, כמו שנאמר: "למען ידעו דורותיכם"
והכוונה היא שע"י הדעת יבין כיצד עליו לעבוד את הבורא יתברך.

כתבו תלמידי הבעל שם טוב זצ"ל שמחג הסוכות אנו שואבים שמחה לכל השנה כולה, שהרי חג
הסוכות הוא "חג שמחתנו".

עוד מובא בספרים כי ע"י מצות ישיבה בסוכה מושך האדם ברכה וקדושה לדירה שלו לכל השנה.

מצות ארבעת המינים

סגולה להניח את הלולב קשור עם ההדס והערבה על גבי פתח החדר שיישן בו, ולהשאירם מונחים
שם עד ערב פסח, ובערב פסח משליכים אותם במדורת שריפת החמץ ובתנור של אפיית המצות.

בספר "סדר היום" כתב לשמור במקום מיוחד בבית כל ארבעת המינים שבירכו עליהם, ולא לזרוקם
ח"ו, וזו סגולה להינצל מכל צרה.

סגולה נפלאה לקנות ארבעת המינים יפים. מובא בספרים כי מי שעושה כן זוכה לחיי עוה"ב לו
ולבניו - בתנאי שאינו עושה כן לשם גאווה.

ברכת הלולב היא סגולה לאריכות ימים.

יש הנוהגים לברך במשך השנה את ברכת הבשמים שבהבדלה על ההדסים של ארבעת המינים.
סגולה להריון קל ולידה קלה: לתת לאישה לנשון את פיטם האתרוג עליו בירכו עליו בחג הסוכות.
אבל אסור לעשות כן ביום הושענא רבה, אלא יש להמתין עד אחרי שמחת תורה.

נוהגים לעשות ריבה מהאתרוג שבירכו עליו בחג הסוכות, ואוכלים ריבה זו בט"ו בשבט עם שאר
הפירות שנוהגים לאוכלם בט"ו בשבט.

מובא בספרים כי אכילת האתרוג אחרי חג הסוכות היא סגולה לחולי לב.

יש אומרים כי אכילה מהאתרוג שבירכו עליו בסוכות היא סגולה לאישה עקרה שתיפקד בעז"ה.
העיד מרן הגר"ע יוסף זצ"ל: (חזון עובדיה סוכות, תנ): "ואני יודע מעשים, שהאתרוג שברכתי עליו בימי
החג ויצאתי בו ידי חובת המצווה, חילקוהו בני ביתי לנשים חשוכי בנים, אחר שמונה שנים ושתים
עשרה שנה מנישואיהם, ונתנו לכל אחת חתיכה מן האתרוג, ובאותה שנה נפקדו בבנים ובבנות לחיים
טובים ולשלום".

וכן מספר בספר לבוש יוסף (עמוד רלח): "סיפר אברך יקר שלא זכו הוא ואשתו לפרי בטן כעשר
שנים. יום אחד השתתפו בברית מילה שבו היה מרן רבינו עובדיה יוסף זיע"א סנדק, כשראה הרב
את האברך אמר לו: "בא אל ביתי לאחר מכן, כי יש לי משהו להעביר לך". והנה כאשר פנה אל
מרן הרב עובדיה קבל ממנו חלק מאתרוגו שבירך עליו בחג סוכות, ואמר לו: "תאכלו מאתרוג זה
ובעזרת השם תפקדו בזרע של קיימא". והנה זה פלא לאחר חודש ימים נפקדה אשתו וגולד להם
בן זכר בשעה טובה ומוצלחת וקראוהו בשמו של מרן זיע"א".

תפילות

סגולה מפורסמת להתפלל בחג הסוכות על הפרנסה, כיון שבחג זה הקב"ה משפיע
שפע פרנסה לכלל ישראל. לכן נקרא סוכות גם "חג האסיף", לפי שבחג זה
אוספים שפע הפרנסה לכל השנה כולה. והטעם שהעצבות מזיקה
לפרנסה, ובהיות שחג הסוכות הוא חג השמחה כמו שכתוב: "והיית
אך שמח", לכן אנו זוכים בחג זה לפרנסה (בשם תלמידי האר"י).

סגולות להג סוכות

